

SZEGEDI HIRADÓ.

34-ik szám.

Csütörtökön, nyárhó (július) 5-én 1860.

Második évfolyam.

Megjelenik:

Hetenként kétszer, csütörtökön és vasárnap reggel.

Készítési iroda:

Szentháromságter, Geislerlelle ház, 872. szám, hová a kéziratokat beértesítve utasítandók.

Kiadóhivatal:

Burger Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési feltételek.

Szegeden hazáhozfordással: Egész évre 6 frt., — félre 3 frt., — évnegyedre 1 frt 60 kr. osztr. ért.

Vidékre postán: Egész évre 8 frt., — félre 4 frt., — évnegyedre 2 frt. osztr. ért.

Egyes szám ára 8 ujkr.

Hirdetések:

Az 8thasas petitor egyezri hirdetését 7 ujkr kétszerrel 6 ujkr. többszörrel 5 ujkr.

Bélyegű minden egyes beíratásért 36 ujkr. A nyitlérben a háromhasas petitor igitasi díja 20 ujkr.

Az előfizetési pénz és hirdetmények Burger Zsigmond könyvkereskedéséhez címezendők.

ELŐFIZETÉS SZEGEDI HIRADÓ

1860. másod félévi folyamára

a lap holtokán olvasható feltételek mellett vidéken minden postahivatalnál, helyben Burger Zsigmond kiadó-tulajdonosnál történik. Ajánljuk egyttal lapunkat a magyar hirlapirodalom szükseges voltától áthatott minden hazafinak és honleányának, különösen e város és vidéke lelkes közönségének.

Alföldi viszonyok.

Az 1861-ik év tavaszán tartandó országos gazdasági kiállítás terve és előismerete.

A magyar gazdasági egyesület egyik teendőjének ismervén, hazánk gazdasági szorgalmának eredményeit időnként a központban fölmutatni: legközelebb, az 1861-ik év tavaszán, Pesten országos gazdasági kiállítást fog rendezni sorsjatekkal összekötve, melyben az egyes nyerevények 2000, 1500, 1000, 750, 500, 170, 80, 50, 25 és 10 frt értékű mindennemű gazdasági eszközök és gépekkel lesznek összeállítva, összesen 245 nyerevénytel 10,000 frt értékű.

A kiállítás idejeül egyelőre általában a jövő 1861-ik évi pesti Medárdvárszaka tűzetik ki; a kiállítás napjai később határozatnak meg s erről a t. közönség eleve értesítetik fog a hirlapok utján.

Hogy ezen kiállításnak minél nagyobb terjedelmet és érdekességet lehessen kölcsönözni:

A kiállítás tárgyai.

I. Mindenféle gazdasági s mindazon ipartermek, melyek a gazdaság előmozdítására mint eszközök szolgálnak. II. Mindennemű gazdasági állatok, n. m. szarvasmarha, ló, juh, sertés és baromfi. III. Bel- és külföldi gazdasági, kertészeti, erdészeti stb. gépek és eszközök. IV. Gazdasági, építészeti és mérnökségre vonatkozó tárgyak.

I. Termények.

A) Mezei termékek: 1) flü, löher, lucerna, baltacim s egyéb takarmányfélék magvai; 2) gumós és gyökérnövények, magban és gyökérben; 3) kalászos és hüvelyes vetemények, kukorica, pohanka stb.; 4) olajnövények: repec, napraforgó, bívész, málk stb.; 5) rostos, fonni való növények: kender, szálakanyag vagy kiáztatva; 6) festőnövények: csülleng, buzér stb.; 7) fűszer és gyári növények: komló, anizs, kapor, takácsmácsnya stb.; 8) dohány. Erre nézve az egyesület közbe fog járni a kormánytól, hogy a természetből saját természetből közvetlenül állítassanak ki. B) Kerti termékek. C) Erdői termékek és készítmények. Élő csemeték, fűtörzsek karikákban, famagvak, makk, gubacs, szén, hamuszár, szurok stb. D) Gyapjú, selyem és méhészeti termékek: 1) kirgagyapjú egész bundákban, mosatlan vagy mosott állapotban; 2) selyemgubók és nyers selyem, méz, viasz, természetes és tisztított állapotban. E) Gazdasági ipartermek: 1) eltartható hús és zöldség; 2) őrlémé-

nyek, liszt, kenyér, kétszertelt; 3) hazai cukor és melasse; 4) bor, sör és egyéb szesz italok; 5) olajok, növényi és állati szappanok, pogácsák; 6) sajt, túró, vaj; 7) asztali gyümölcs; 8) gazdasági építészeti anyagok, téglák, cserépek stb.

II. Állatok.

A kiállítási képességek egyedüli feltétele az egy vagy más iránybanl tökély; a kiállítás tehát elfogadtatik minden olyan ló, szarvasmarha, juh, sertés vagy baromfi, melyet az e célra fölállítandó kiállítási bíráló bizottmány érdemesnek talál. Mindenkinek szabadságában áll egy és ugyanazon tárgysorozatban annyi állatot állítani ki, amennyi neki tetszik, de ugyanazon nembebi állataiért csak egy jutalmat nyerhet. A kiállítandó állatnak a közsébeli eltarthatóság abeli bizonyítványával kell bírnia, hogy ott nincs marhász vagy egyéb ragályos betegség. A kiállítás ideje alatt az egyesület gondoskodik az állatok elemezéséről.

III. Eszközök és gépek.

A kiállításra elfogadtatik minden oly eszköz, gép, szerszám vagy készlet, akár bel-, akár külföldi gyárból vagy műhelyekből került legyen ki, amely a föld megmunkálására s javítására, a vetéshez, aratáshoz, a termények elszállítására vagy földelgozására s nemesítésére; továbbá kertészeti, erdészeti s szőlőművelési s pinokekezelési celokra szolgál vagy általában valamely gazdasági iparhoz való. Mindenféle nagybelszeri eszköz és gép fölállításáról, összeszerkesztéséről a hely színén a beküldőnek magának kell gondoskodnia. A próbák feltételehez szükséges anyagok beszerzése iránt, amennyire hatalmában leend, az egyesület fog intézkedni.

IV. Gazdasági építészeti és mérnökségre vonatkozó tárgyak.

1) Gazdasági térképek, épületek, olák, magtárak, pajták, gyárak, malmok s trágyatartók rajzai és mintái; 2) alagsorokhoz és csövek gyártásához kellő tervek s ily csövek mintái; 3) áztatási és csergetési tervek, minták.

A kiállítandó tárgyak beküldése és az adandó nyilatkozatok módja.

1) A bejelentésnek mindennemű tárgynál a kiállítás megnyitása előtt 6 héttel kell történnie. 2) A beszállítási költségeket általában a kiállító viseli. 3) A beküldés ideje nézve: a) az állatok a kiállítás megnyitása előtti napon vétetnek át az egyesület részéről a köztelken vagy a kiállítás helyén; visszaadtnak pedig a kiállítás bezárása utáni napon; b) a kiállítás szánt gépeket és eszközöket a megnyitás előtt legalább is 4 nappal; c) a többi minden egyéb kiállítandó tárgyakat pedig 10 nappal szükséges a megnyitás előtt beküldeni; a gépek és eszközök s egyéb tárgyak a kiállítás bezárása utáni heten adtnak vissza. 4) A kiállítási tárgyak bejelentésénél adandó nyilatkozatokat illetőleg a következő eljárás megtartására kéri a t. kiállító közönség, n. m.

A) A terményekre nézve:

Nyilatkozat azon terményekről, melyeket előlirt az 1861-ik évben Pesten tartandó országos kiállításra küldeni fog. Betöltendő rovatok: 1) a termény folyósága; 2) a tárgy megnevezése;

3) beküldött mennyiség: darab, súly vagy mérleg szerént. E tekintetben kívánatos, hogy a mezei gazdaságnak vagy az azzal szoros kapcsolatban lévő iparnak mindennemű terményei oly mennyiségben képviseltesenek, miszerént a küldeményekből a termény minőségét és értékét kellőleg meg lehessen ítélni. E mennyiség nevezetesen a kalászos és hüvelyesek magvából 10 iteácl, az olajnövényekből pedig 5 fontnál kevesebb ne legyen. Kívánatos egyszerűsint, különösen a kalászosoknál 10—12 szál egész növényt is beküldeni; 4) mily kiterjedésben termesztetik azon cikk, mely beküldött, hold és mérő szerént; 5) a földnek minősége, mely azt termette. Erészben kívánatos, hogy a termény mellett a termőföldből is küldetnek be egy messzelyre való. Ezuton az ország minden részéből igen érdekes földgyűjteményt lehetne összeállítani; 6) mily vetésforgásban vagy minő előnövény után termesztetett; 7) mennyi vetőmag alkalmaztatik egy holdra; milyen a művelési és vetési mód; mekkora az átlagos termés; mennyit nyom a terményből egy mérő; 8) a kiállított tárgy hogyan kel a természet helyén jelenleg; 9) hol van legközelebbi rendes piaca s itt mi az ára. Alíráis: a kiállító neve, állása és lakhelye. Különösen a gyapjubundákra nézve meggyezendő, hogy a beküldeni kívánó juhnyenyészők igyekezzenek evégre nyájaikból legalább 2, legfőbb 6 db olyan állatot kiszemelni, mely a nyáj általános jellemét és a tenyésztés irányát leginkább kitüntetni képes. Ezen állatokat mosatlan állapotban kellő vigyázattal megnyírva, a bundát oly rendbe hozzák, amilyenben az körülben is az élő állaton fekszik; a bunda súlyát már oda hazapontosan megméri; a gondos összegyűjtölésnél a bunda külsejét kitél kell fordítani s bengerakba összetéve, viaszos vászonba vagy papírra burkolva, alkalmas ládába pakolni. A bejelentés a következő rovatokból áll: Nyilatkozat azon gyapjubundák felől, melyeket előlirt az 1861-ik évben Pesten tartandó országos kiállításra küldeni fog. Betöltendő rovatok: 1) folyó szám; 2) a beküldő juhászatának megnevezése; 3) ivara, kora és származása az állatoknak, melyekről a bundák lekelettek; 4) az állatok rendes tartásának módja s az állat járásabeli vidékének természeti jellege; 5) mindegyiknek külseje, benőttsége, testnagysága, magassága és hossza, elősúlyja; 6) a mosás módja, vajon meleg vagy hideg szerkelet, vagy csak tiszta vízzel történik; 7) az utóó vagysis a mostanit megelőző nyírás ideje; 8) a bunda súlya. Alíráis: a kiállító neve, állása, lakhelye.

B) Az állatokra nézve:

Nyilatkozat azon állatok felől, melyeket előlirt az 1861-ik évben Pesten tartandó országos kiállításra küldeni fog. Betöltendő rovatok: 1) folyó szám; 2) állatnem; 3) faj; 4) ivar (bim vagy nőstény); 5) kor; 6) szín (szarvasmarhánál, lónál, sertésnél, baromfinál); 7) az állatok a kiállító olában születtek-e vagy hol, kitől és mikor vásároltattak; 8) származásuk (apjuk, anyjuk); 9) tenyésztési adatok és eredmények (p. o. tejhaszon, gyapjútermés stb.); 10) eladók és az állatok s mi áron. Alíráis: a kiállító neve, állása, lakhelye. Különösen a hizalt állatok bejelentésénél a kiállító becsületszáva híven és pontosan jegyezze föl a nyilatkozatban: a) hogy meddig hizalta a kérdé-

ses állatot; b) a hizlalás módját, a takarmány s
eleség, minő- és mennyisége névze; c) az állat
súlyát a hizlalás kezdetén és a kiállítás idején.

C) Az eszközök- és gépekre névze:

Nyilatkozat azon gazdasági gépek és esz-
közök iránt, melyeket alólt az 1861-dik évben
Pesten tartandó országos kiállásra küldeni fog.
Beütendő rovatok: 1) folyó szám; 2) tárgy;
3) a tárgy gyári száma, mely alatt az készült; 4)
a gép és eszköz rendeltetése; 5) a szerszámot vagy
gépet a kiállítás maga találta föl és készítette? vagy
javított rajta és mit? vagy pedig külföldről hozta
be? 6) mióta készíti a kiállító a kérdéses tárgyat,
mennyit készíthet belőle évenként s az országnak
mely részébe szokta eladni főleg, különösen a na-
gyobb gépeknek (p. a cseplőknek), hol és kind le-
het a munkaedményt gyakorlatban látni? 7) el-
adó vagy nem s mi aron? Aláírás: a kiállító
neve, lakhelye.

(Vége köv.)

Kereskedelmi és iparmozgalmak.

Ujabb fejlemények.

— Hazafiúi főlhívas Veszprémme-
gye gazdáihoz! A haza majdnem minden
megyében megalakult a gazdasági egyeslet, alig van
néhány, hol a téllenség egykedvűsége az, ami
földbirtokosainkat visszatartja az alakulás eszméje
kivételétől. A Tótmegyén tartott kevérsény napja
az: melyen — a hazai gazdasági fölvirágzására —
az egybegyűlt közönség leginkább föllelkesült. Alig
mult el néhány nap az említett verseny után, mi-
dön a „Pesti Napló” egyik számban gróf Káro-
lyi Ede a gazdasági egyeslet alakulása érdeké-
ben a magyar gazdákhoz intézett lelkesítő szöveget
megjelent. Elterjedt e cikk úgyannya, hogy alig
van honpolgár, ki e nagy hatású s nemzetünk
vagyonosodására irányzott buzdító szavak hatálatát
nem érezné s el ne határozna magát arra, hogy
megégye se maradjon el a haza többi vidékétől.
Előttünk fekszik még a lap; lelkünk emelkedik,
ha a nemzet jövőjére gondolunk. Sz-Isztván napja
az, mely emléktől szolgálhat a magyar nemzetnek,
mert általa hozzatott be a gazdálkodási vágy. 1860.
évi sz-Isztván napja leend az: melyen az összes
haza lakói megülendik a megyékünk megalakult
gazdasági egyeslet tüneményét. Ez tüneményt
nemzeti lesz! Ünnepe, melyet egyenlőn megtart
protestáns egy mint bármely felekezett magyar.
Magyar tünnepe: mely eszünkbe juttatja első kí-
rályunkat, ki a műveltebb európai népek sorába
emelte nemzetünket, mely nélkül a magyar alig
maradhatott volna meg ezer éven át e honban,
melyet oly édes örömezzetnek, oly büszke odaadás-
sal nevez „édes hazánk”. Mit szólunk többet?
Mespérem lakosai! alakítsuk meg a gazdasági
egyesletet!!! Egy ügybarát.

— A magyar gazdasági egyeslet Festic-
tich György gróf emlékeztetét fenyesen akarja meg-
ünnepelelni az 1861-iki közgyűlés alkalmával.

— Fölhívas. Azon urakat, kiknél a „fe-
hérmegyei gazdasági egyeslet” megalakítása érdeké-
ben aláírasi ívek még léteznek: tisztelettel ké-
rem sziveskedni azokat hozzámm — Nyékre Ve-
lenén át — mielőbb beküldeni.* Nyék, 1860.
nyárelő 23. Kenessey Kálmán, egyesületi alelnök.

A dunagőzhajózási társaság köz-
lésnőrszorgjegyének m. hó 28-án húszas alkalmával
ezek voltak a főnyerőszámok: **42,000** főt nyer a
13,209. szám; **3250** főt nyer az 51,358. szám; **1050** főt nyer a 13,249. 46,682. s 32,321. sz.
525 főt nyer az 1355. 40,661. 37,836. 51,905.
2983. s 45,312. számok; **210** főt nyer a 39,042.
32,558. 45,820. 42,902. 2892. 21,403. 53,322.
43,824. 25,870. 52,665. 535. 2. 44,819. 42,186.
34,277. számok.

— A nyárho 2-án végbement 1854-iki tavaszeli 4-ki
sorsolási kölesön kölesoroslással a következő nyé-
sorsozók húztak ki: 3845, 3727, 1434, 3536, 3837, 3929,
1096, 1841, 1380, 2754, 1369, 2313, 612, 3621 és 1585.
A nyérmennyiségnek húszas öszbő 1-jén leend.

— Ugyane hó 2-án történt hitelintézetű sor-
sok húzásánál a következő sorsozók húztak ki. 1868.
szám: 3640, 9. 679, 246, 194, 3534, 1689, 692, 2643, 1468,
3428, 3152, 3951, 3885, 4028, 3947, 2921, 3657. E sorsza-
mokra következő telenben nyérmennyiség esték: 3951. sz.
74. szám nyer 250,000 főt, 2643. sz. 72. sz. nyer 40,000
főt, 3947. sz. 72. sz. nyer 20,000 főt, 3428. sz. 15. sz. és 9.
sz. sz. nyernek 5000 főt, 2643. sz. 28. sz. és 2643. sz.
61. sz. nyernek 3000 főt, 3428. sz. 53. sz. és 2921. sz. 91.
sz. nyernek 200 főt, 3534. sz. 97. sz. 3428. sz. 72. sz. 3428.
sz. 74. sz. 1468. sz. 78. sz. 9. sz. 15. sz. és 9. sz. 89.
sz. nyernek 1000 főt, 1468. sz. 86. sz. 3534. sz. 70. sz. 3885.
sz. 92. sz. 3152. sz. 68. sz. 2461. sz. 78. sz. 2921. sz. 89.
sz. 3428. sz. 23. sz. 4028. sz. 48. sz. 3951. sz. 32. sz. 3951.
sz. 24. sz. 3951. sz. 40. sz. 2461. sz. 37. sz. 692.
sz. 11. sz. 679. sz. 3951. sz. 1468. sz. 50. sz. 3957. sz. 88.
sz. 679. sz. 55. sz. 1689. sz. 96. sz. 1468. sz. 16. sz. 3951.
sz. 93. sz. 692. sz. 12. sz. 2921. sz. 31. sz. 3534. sz. 94.
sz. 1468. sz. 92. sz. 3152. sz. 62. sz. 692. sz. 94. sz.

*) Ez a fölhívas Veszprémmegegyével egyetemben szól
a szép magyar haza minden vármegyéjével, mely gazdasági
egyeslet meg nem bír.

Szerk.

Szegedi tárogató.

† Szutter Károly polgártársunk engedélyt
nyert, hogy mindenféle, túljáztatókhoz szükséges
röppontjait s más ily mulatságokkal előfor-
duló tárgyakat készíthessen és alkalmilag Szeged
város területén túljáztatókat rendezhessen. Mint-
hogy nálunk erre legalakmasabb hely az új-szegedi
stétány, folyamodott a temesi helytartósághoz, hogy
ott rendezhesse túljáztatókat, de az engedélyt onné
meg nem kapta. Addig is ajánlja túljáztatók
készleteit azoknak, kik tavaszi mulatságokat
rendeznek s vendégeik élvét meg ezzel is szapo-
rtani obajlják.

† Till József kereskedése mindenemű
új szövetek érkeztek fátyolokhoz, ingvállakhoz, uj-
jakhoz és kötökhöz. Magyarországi első nagy és
szent királyi tünnepe Till különösen szép fehér
ruhászövegetek rendelt meg.

† A helvét hivallásnak kerületi gyül-
lése a dunáninneni kerületre superintendenssé Töl-
rök Pált, főügyhagzondokká Ráday Gedeon
grótot választotta.

† Nagy-Cenken a nagy üdvözlőt tervezte
istenháznak alapkövét sz-Isztván napján teszik le.

— Farkas Miska híres zenetársulata —

mint mondják — Amerikába készül.

— Rajasich szerb patriarka Bécsbe szoli-
tatván, Pesten keresztül-utazott. Valamint a göző-
sön, ugy a fővárosban is mindentül, hol megjelent,
kitüntető figyelem és tisztelet nyilatkozott irányában.

† Neveztes bonyodalomról írá „Pesti Hírnök”.

Országgyűlési határozattal fogva a dunaparti első
telek a nemzeti színház tulajdona s azon hely, hol
most van, csak ideiglenes. A pesti polgármester
e helyet, nem véten tekintetbe az országgyűlés
törvényes voltát, a dunagőzhajózási társaságnak el-
adta, ettől ismét a magyar tudós társaság elese-
relte. A nemzeti színház visszakövetelte és mint a
„Pesti Hírnök” mondja, visszakapja tulajdonát. —
Most már Pest város legokosabban eszelezkik, ha
az ugynevezett redontépítést felét adja a nem-
zeti színháznak, különben az illető telkekről fölvert
tetemes fizetéseket vissza kellend pótolnia.

† Egyik bécsi német újság, mely hely-
lyel-közzel jó éleket is szokott csinálni és jó raj-
zokat hoz, most az egyszer elvetette a sulykot,
amennyiben szögze akasztván a szükséges józansá-
got, tót hazánk fiaitól oly törökéket kiűzi,
hogy látva őket önkénytelenül kéréznünk kell:
Hát ez az a testvér szeretet, ez az az egyenlőség,
melyet a bécsi iradalom papíron oly szépen bir-
detni szokott. Hogy keseri szavaink nem alapel-
küllek, bizonyoságul csak azt kell fölloznunk, mi-
szertén a nevezett rajznak eredetforrásán a tótak
vöröshagyma van rajzolva, azon cím alatt pedig a
„tótok foglalkozása” három családtag ül egymás
öleiben s olyan állatkákra vadásznak, melyeket
egymás fején szoktak keresni a tisztátalan embe-
rek. A derek lap a tótokon kezdte, kíváncsiak
vagyunk a folytatásra. E gúnyképek különben is
a címe: „Az osztrák nemzetiségek tanul-
mányozása!”

† Nem régen — írja a brassói német újság
— nagy mennyiségű ládák érkeztek Erdélybe,
melyekben ásványvizetek szoktak szállítani. Na-
gyobb gyanuval terhelve lehetett csak Brassóban
Oláhország felé megindítani e ládákat. Tavírozot-
k, más oldalról kérdésközlöket, de mégis későn
tudták meg, hogy a határon már átment ládák
nagy mennyiségű különeműt fegyvereket rej-
tettek magukban s Bukarestbe küldettek.

† A „Religió” közli Magyarországi beregál-
dornagyának körlevélét, melyet a papsághoz inté-
zett avégből, hogy a római pápa által kiírt 10
millió kölcsönhez járuljanak. Ném megítézőkkel
olvassuk e föpásztori levelben a következő sorokat:
„Szabad lesz e célra az alapítványokat, sőt az
egyházak pénzét is, amennyiben rögtön elhelyez-
hetők, fordítani.”

† A „Bukaresti Magyar Közlöny” 2-ik száma
a bukaresti román nemzeti színház rajzat
hozza.

— A niklai tünnepe ment fogatok száma
megközelítette a kétezeret.

— A magyar tudós társaságnak Sz-
Isztván helysége (közel Kabcsához) egy hold földet
ajándékozott.

— A „Györi Közlöny”-ben Földvárj Kál-
mán a lapiradalom emelése tekintetéből fölszólítja
gazdátársait, fogjanak szintén tollat s írják meg,
mit üdvöské gondolnak; az illetők, ugymond,
majd kismekkel a haszonvetőt s nem lesz egy
megszületett eszme sem veszt kinek.

— Azon két költemény (magyar és román),
mellyel Hollósy L.-né Bukarestben megtisztel-
tek, egy lapra van nyomtatva, fölöttük két egy-
mást fogó jobbkéz van rajzolva.

*) Lieebit ad finem hunc fundationalis quoque, me non
Eccliesium pecunias, in quantum eleabilis presto essent,
cometere.

— Kiegl az általa föltálat és eléggé nem
mellányolt betűszóedőpet — hogy fönnmarad-
jon — a muzemának adta át.

— Reményének vetélytársa akad. Viest
Lajos hercegi karnagy Bukarestben begedjéni oly
csudákat visz végez, minőket még eddig ember
nem hallott. Jelenleg Párisban a Beethoven-fele
teremben adja hangversenyét. Viestnek rendki-
vüli ügyessége és az általa eladott román nép-
dalok oly lelkesedést hoztak a párisi közönsé-
get, hogy ezen bukaresti szerény és igényte-
len embert a világ első hegedsének kiáltották ki.

— Bernard asszony Párisban, a női divat
egyik kormányzója, oly nagyra mentek
álított ki, hogy akármelyik nagy-kunsági asszony
sem gondolhatja ki szebbet. B asszony a magyar
női öltözk. terjesztésére hathatós tényező, mert a
divat hatalmával szállítja be a nagy udvarokba a
magyar izlést.

— Az egyszerű e barátjai oly hívet nyertek a
„Pesti Hírnök”-ben, kinek fönnakutásai erre névze
megváltoztatás nézetét. Erre a jeles Tasner An-
tal kívánata adott alkalmat, ki kérte, hogy az ő
közleményeiben hagyják meg helyesírasi módorát
és különösen egyszerű c-inek kegyelmezzenek, azo-
kat a fölösleges z-tól, mint léha teherlőt, megki-
mélvén. Majd talán mások is nemskára megke-
dik a c-z közt ohajdandó válóper.

— Pálffy György gróf haláláról új rész-
leteket olvassuk a külföldi lapokban. Ezek szerint
a fiatal tiszt Viterbóban Gregorio főbörnök által
egy félreértett parancs hamis kivételről 10 napi
börtömből küldetett s nyilvánosan oly becsületstört
bántalommal illeltetett, hogy emiatt bánatában a
börtönből önmagát ölte meg.

Fővárosi level.

Budapest, 1860. nyárho 1-én.

A lefolyt első félév legnemese gyümölcse min-
den bizonynyal azon vers, melyet a „Vasárnapi
Újság” mai száma hoz. E vers egyszerűsége mai
nap legörvendezhet eseményre és kapcsolathoz a
„Budapesti Szemle” legújabb füzetével a közbeszéd
tárgya mindazon körökben, melyek a pillanat málo
érdekeit tilt is látnak. Hogy Pesten nagyon sok
ilyen kör volna, azt határozottan állítani nem igen
merném; épen a pestiek nem érnék rá a sok fog-
lalkozástól köröket alkotni, és a kereset könnyű-
sége meg az élvezetek bősége mellett nem érik
szükségét a pillanat érdekeit tilt is gondolkozni.
Mindamelllett vannak, kik Pesten is úgy élnek,
mintha falun, jószágoknál laknának, és nem bor-
ás sűrűsárokokban, nem kávé- és más házákban
töltik tíres óráikat, hanem olvasással, beszélgeté-
ssel és az események gondolat megvitatásával.

És e körökben, midőn az érintett versben e
sorokat olvassuk:

Ragadd gyorsan, Erdély Széchenyie,
Ragadd kezébe a szent lobogót!
Élő! s fűt a kell annak lebegnie,
Mint amilyen az ő kezébe volt!
Ki hit, ki jó; gyűjtsd el zsebd a lá,
Haladj véle s kűzj lakandókat!
Hogy ő, ki már harcat megharcolta,
Avasson föl méltó utódlát!

Az elv, igazság — mint az Isten — egy,
Más tisztelet, más hit: bályogozás;
Te vonj s keresztet! te ösztönöz, te fedd!
Hogy kishitű s botlót nevelje lass!
Küldd a lelket, ha bírsz nyugtatva,
Oníttel gondját veszt belyé!
Hogy mint delejt ingon nyugtalan,
Míg a kellő irány föl nem le!

És azt nemes haragallal ostorozd:
Kia szent ügy vesztére esküvék!
Ki tesz gonosz: nyervej diuj gonosz...
Attól forduljon el föld és ég!
Csúfolja meg magzatja, kűz néz,
Ne varja csak bölgyének ajkát,
Legyen álma látszóltól nehez,
S finsson magától, mint futott Kaint!

Nyolc százada, hogy e hon a miénk,
S még most kezűnk szerbait igazán;
Harcos nemzet, csak a kardban hívék,
Nem indúlunk el a bölesek szaván:
Tants — mint a fűg, ha szél zúdul, —
Egy fűzökön egymagja hajlani!
S hogy a nagy lelkek utja biztosan:
Különb nép lenni, mint a hajdani!

Sűklett kiírt a megjegyzés:

Már megragadja s finen horlő régen,
Régóta tündököl e nap az égen! stb.

Eseménynek nevezem Tompa Mihályunk e
legújabb versét, mert valóban az. A nemzet ohaj-
tása, reménye, bizalma testet keres e Tompa
illetett szavaiban megleté az.

A fán sokszor látni, hogy az elszárdt levelét
ott marad az ágon tavaszig. Ekkor lehnél és
nyomban készen van az új, mely előre készült
amannak hóna alatt. Így követi a vezér vezér.

Csak egy van, amit nagyon ohajtok: szeren-
csés tapintatot, amely segitse az élő nemzedéket,
a legjobb vezető föllismerni, és hogy e szeren-
csés tapintat minél többeket gyűjtőn körébe.

Lehetetlen e fölfutosságy tárgy mellett még
egyebre is figyelni, ha a mégis, fölleltem, hogy
ime már a pesti lapok is tudnak a Kisfaludy-társaság
tűléseről beszélni, hogy tehát a gúnnyors
megjegyzés, mintha a „Szegedi Hírnök”-nak olyas-
mit írtak volna, amiről itt semmit sem tudnak,

azokra esik vissza, kik azt maguknak megengedték: azek nem a magam érdekében teszem, hanem azokéban, kik soraimat figyelemmel megfigyelték és kiknek tartozom minél több alapot nyújtani arra, hogy szavaim valóságáról meg lehessenek győződve és ne féljenek soha azt, amit én tölem olvasnak, tovább mondani.

Nem lévén semmi vágyam, melynek tárgya után szemtelen eszközökkel kellene törekednem, sőt legyeket meggyőződése lelkenem az lévén, hogy minél szentebb, minél feltettebb a cél, melyet elérni ohajtunk, annál tisztábbnak kell lenni az

eszköznek, melyet választunk: ezenel kijelentem, hogy két eszközöt tartok szabad emberrel szemközti szabad emberhez leginkább illetlennek: az erőszak és a cselt, és nyomorultnak jelentem ki azt, ki a saját valótanságok terjesztésével megvalósítja és hazugá lenni kényszeríti. Tartsuk a magyar sajtót, amennyire tölnék függ, e szennyből tisztán és megmérhetetlen leszne a jótétemények, melyek a szeplőtlenül megőrzött sajtó e lovagias eljárásunkat megháldálja. En legalább nem akarok és nem fogok írni bizonyosnak semmit, amit magam is bizonyosnak nem tartok.

Hogy a Kisfaludy-társaság gyűléséről a pesti lapok nem tudtak semmit, annak igen egyszerű, de igen fontos oka van, melynek káros hatásait sokszor lehet tapasztalni. Ezen ok neve: időhiány; ennek oka a halmozott munka, és ennek oka az, hogy vannak emberek, kiknek talán huszfélsz hivatalka is van egyszerre, de ha még huszszal kinalnak meg őket, még husztal vállalnak. Természetes, hogy aztán egyre-egyre kevés jut abból a mi életünkől némileg a miénk: időből és erőből. Isten Önnel!

TARCA.

Komoly levelek.

XXIV.

Pest, 1860. nyárló 29-én.

□ Még a „Budapesti Szemle” tartalomdus 28. és 29-ik ikerüzletének ismertetését be sem végeztem, midőn íte itt van már a 30-ik is, melylyel a harmadik évfolyam is van egészítve.

E három évfolyam 9 kötetet képez, és ha végig nézek e szép soron, öröm és fájdalom hullámozgatja kebelem. Öröm, hogy e kilenc kötet a miénk, és fájdalom, hogy nem minden háznl olvassák, melynek ura és asszonya a műveltek sorába számítja magát.

Valóban igen kétértelmű látszik azon műveltség, melynek van miből költenie, mely költ is eleget, de a „Budapesti Szemle” nem járta; valamint igen gyanús műveltségnek tartom azt is, mely talán járta is a derék folyóiratot, de fölmetszeléssel ott hevertet a könyves polcon.

Igen jól tudom, hogy e gazdag tárház megszerzését sok mindenféle körülmény nehezíti; tudom, hogy sokan azért nem veszik, mert lelkes szerkesztője sokkal inkább érzi mivel tartozik azon magas érdekek, melyet szolgál, és mivel tartozik önmagának, hogyszem kiálljon a piaera és hársány hangon hirdesse mit áru. Ő művelt közönségre számított és ha esalatozott, ha a művelt közönséget sokkal „nagyobbnak és egyzersimnt műveltebbnek hitte mintsem eddiglő mutatózott: e esaladás nem neki válik szégyenére, hanem oly állapotot áru el, melyen örvendeni lehetetlen.

Tudom azt is, hogy némely pesti lap egyenesen kimondja, hogy ő azért nem szől e folyóiratról, mert nem ismeri; nem ismeri pedig, mert nem kapja sem ingyen sem cserébe. Már több éve, hogy némely pesti lapok e követéssel előállni nem szégyenlők, és oly munkáról, melyet ingyen nem kapnak, vagy melynek megemléstése külön bökölös, sőt bankjegyes levélben egész alázattal meg nem kértnek, sem magok nem szólnak, sem másnak nem engedik hogy szólna.*

Némely pesti lap kezelője így okoskodik: az én lapom évi ára 10 forint vagy még több, a „Budapesti Szemle” ára szintén 10 forint, tehát a csere méltányos. Csakhogy az áron fölül meg kellene tekinteni a nyomtatványok beszt és akkor sok esetben ki fog tűnni, hogy míg a „Budapesti Szemle” besze és értéke végtelenül nagy, addig amolyan másféle lap értéke végtelenül parányi. Azt a kérdést, mennyit rotnak ily fölületes, léha és helyes elvnek nélkül szűkölködő lapok, itt merőben felkölözlik.

Hogy azonban az olvasó ne vegye túlszánnak, midőn mondom, hogy vannak a „Budapesti Szemle”-ben dolgozók, sőt egyes sorok, melyeknek értéke végtelenül nagy; annak megmutatására elég lesz a most megjelent 30-ik füzetből gróf Mikó Imre aranyal és gyöngynél becsesebb, valósággal vezéri szavait idéznem:

„Minden korok és népek története azt mutatja, hogy amely hazában az öregek oldala mellett jóaraló, fogékony, szépért jóért bevűlő, tett-szomjas, tanulni és munkálkodni, tűrni és nélkülözni tudó ifjúság áll: az nyugott lehet jövője iránt. Ha kidőlnék amazok, helyöket ezek foglalják el;

amit azok elkezdettek, ezek folytatják; amit nem győztek, kipótolják; amit elvesztettek, ezek visszakeresik! Jaj ellenben azon népek, melynek nincs jóra termett ifjúsága! Olyan az, mint a lomb és virág nélküli fa, olyan mint a vetés nélküli mező, olyan mint a tékozló fiakkal meglátogatott szerző apa.”

A cikk a magyar ifjúságnak szől, de az ifjúság lelkesítésére senki sem tehet többet mint fölgyeink; azért kár oly folyóiratot, milyen a „Budapesti Szemle” nem ajánlani lelkünk teljes bevétel a haza fölgyeinek, hadd olvasnak ki belőle, mire illik buzditaniok fiatalainkat, kikhez ugyanazon művelében a lánkebeli gróf így szől: „Ti hazám, s főleg osztályom ifjú sraiai! Szókatok jökor komoly foglalatosságokban találni örömet. Keressetek illő tárgyat munkásságtoknak és képességeteknek. Ott vannak a művelt nyelvek és különösen az édes anyai nyelv: tanuljátok. Ott vannak az ó és újabb-kori remekírók művei és a bazi iradalom: olvassátok, műveljétek. Ott vannak birtokaitok: rendezétek, gyarapítsátok. Ott vannak öseitek szokásai, emlekei, régi erkölsei: védjétek, tartsátok fenn, szállítsátok utódaitokra. Ott vannak egyesületeink: vegyetek részt bennük, gyámolítsátok, gyűléseiken kepezzétek magokat abban, amire egykor szűkségetek lesz. Ott van nemzeti művészetünk: segítsétek. Ott vannak a népispolák: ápoljátok. Ott van maga a tiratók figyelő nép: adjatok jó példát neki s vezessétek jóra. Ha ezt nem teszitek, barátim, — így végzi arany betűkre érlelmes szavait atyai erőzelmű vezérünk, — erőltén, gyöngye, magával jötehetetlen nép leszünk, erős, tömör, hatalmas nemzet helyett!”

Hogy a gróf itt „főleg az ó osztályabeli” fiatalokhoz fordul, az ne bátorlatlanul el senkit. Magyarorszában vagynak és pedig 1860-ban. Ez azt teszi, hogy oly országban élünk és oly korban, ahol és amikor a verseny a polgári érdemek legmagasabb és legtdmőkőbb koszorúirt senki fa előtt sines elzárva. Minél nagyobb hűvvel látjuk első sorban küzdeni főuraink ifjait, annál ernyedtelebb kitartással és fáradhatatlansággal kell a közeprendi fiatalságnak tűrnie utánok. Az, hogy nekik annyi előnyük van fölülük, ne csüggeszen el senkit, vannak előnyeink nekünk is, és még eldöntetlenül áll a kérdés, hasonló elmebeli tehetségek mellett, kinek könnyebb tanulni: annak-e akit munkájában senki sem zavar, vagy annak, kit ezéféle mulatság elvon a könyvtől.

Annnyit bizonyosnak tarthatunk, hogy csak a világosabb érzelmet, a nemesebb érzelmet és az ezek által vezetett erélyesh akaratot illeti már nálunk is az elsőség. Ezt most is látjuk ugyan, de még jobban ki fog tűnni, ha egyszer megindul a szórás ideje, melyre az evangélium örök időre érvényes intése szerint, minden embernek mindenkor készen kellene lennie.

Adjon kérem, e soraimnak helyet lapjában, ne esűggedjen el, ha az netalán most is csak teng. Majd megerősödik! Majd megértik a szegediek, mit vesztenének, ha e gyöngye de nemes esemetét, pajkos vagy istentelen kezek kivágnának. Isten Önnel.

Félegyháza multjából.

(Folytatás és vége.)

Megmaradván még mindig a közigazgatás ezen modora, Podrazei Gergely 1743-iki tavaszfelől egy levelet bocsátott ki, melyben a pesti háznak abbéli engedelmét jelenti, hogy mivel a félegyházi és ferencszalási puszták lakatlanok lennének, s a többi helységek, különösen Jászfény-szaru lakóinak előfordul lenne szükségük; tehát Ferencszalásán falut építenének és azt bírják 72 forint évi fizetés mellett, a félegyházi pusztát pedig egy évre ingyen. E hírről meg az a kö-

vetkező 1744-iki évben a közelebbi helységek, de leginkább Jászfény-szaru lakosi szállongani kezdének ezen elhagyott puszták némaságába, hol a költő szavaival élve: arván sirt a szél, s a bujdosó lábnyomra nem talált, s körültekintve a róna vidéken, hogy egy-egy templom omladocon kívül alig akadhatott meg máson a kénelés szem, a helység építéséről kezdének gondoskodni s már nem tudni azért-e, hogy a gyűllöt pesti ház parancsát akarva megszégjék, vagy csak szerencsés jóslatok után indulva a helységet nem a ferencszalási, hanem a félegyházi pusztára kezdék építeni és kelt először kinséplő falu, alig 219 lakost számlálva, mert az elnyomatott jobbággy állapot nem birt azon vonzerővel, mely, mint hajdan Romulus Asylumát megnépesíthette volna rögtön e vidéket. De 1745-ben földértelt e szabadság hajnala, a jászokunak megengedett, hogy azon 500,000 forintot, melyben őket jogbágyakul tartotta a rok-kantia s 15,000 forintnyi javítás költséget kifizethessék ömagok s úgy ősi földüket, szemelyeiket s mi mindennél drágább, az aranyzabadságot visszaválthassák. Ekkor kezdett el a redentio s mindenki a földére eső pénzmenyiséget lefizetvén, válthatott redentussá s a pusztá Félegyháza szem-béltőlleg garapadni kezdett, magához váltá Csöblyost, utóbb Galambost, melyek azelőtt Keeskemét használatában voltak, s terjedvén határiban, sokadován népességekben a falu, diéső Maria Terézia által 1774-ben mezővárossá emeltetett, hogy virnlia föl annál gazdagabban, mint jó földekben a fiatal kalász, már azelőtt 1754-ben Halasról áttétetvén a K.-Kun kerület törvényszéki háza, eszerént a néhány év előtti pusztá hely hly fiai által gyámolítatva, a K.-Kun kerület fővárosává emeltetett és e város im itt élöttekét áll most tisztelt közönség! benne szűjk az édes levegőt, e hely egy század előtt sivatag pusztá volt s most 17 ezrűnknek nyujt napkenyeret.

Ez azon város, melynek százéves ünnepén im most hallgatjátok igénytelen szavamat.

Sok év története néműlt el hajdanokban e pusztaság fölött s a vágó leleknek nem mondhatja meg semmi szó, nincs egy emlék, nincs egy könyvecske, melyben az ősek csak egy betűt is följegyeztek volna unokáik számára, hallgat minden.

Mig Róma hét dombjáról a nagy világnak osztá parancsát, e földet is annak emberei lákták, de minő névvel s meddig, arról a hagyomány szava hallgat. Pusztáiról a történetről alig jegyzett meg egyebet, mint hogy Csöblyoson 1659-ben gróf Balassa Bálint utközben seregeivel az iszonyu homok által megakadályoztatva, 900 magyarral együtt a törököktől megülett. Amott éjszakeleti részén a városnak egy domb áll, apró kövesei nem engedik, hogy a birtokos ekéje fölzsánza szentűlt homlokát: az egy pusztá templom agg dűledéke, mely templom egy helységé volt, mely helységet Félegyházának neveztek, de mikor épült, hogy veszett el, arról egy sorány betűtleske sem szől, egy porló emlékecske sem beszél s a bűvár lélek sem tudhat többet felőle, csak hogy volt s a török had a földszinéről eltűrtötte. Hantja alatt bűhétőlleg apránk hamva szendereg s körülötte őseinknek szellemaranyai lebegnek, sejtünk, de nem tudunk bizonyost; ha ugy van, nyugodjanak békésen hantvaik! a korporsót élők követik, ki meghal, annak helyébe más szűletik. Im a régi Félegyháza romjain itt áll egy ifjú város, gazdag lélekben, erőben; 1744-ben csak 219 lakosa volt, míg 1844-ben 17,000. Első évében csak 73 szűletett, 27 halt meg; 1843-ban szűletett 986 s meghalt 536. És itt néhány érdekes adatait említek meg Félegyháza évkönyveiből. Az első főbíró volt a városban Czako István s vele együtt mostani melyben tisztelt főbírnákn 41 külön egyén viselte e hivatalt. Az első templom deszkából hevenyészett sátor volt csak s azon he-

* Tényt beszélek. Mikor a „Budapesti Szemle” megindult, ittan rála ismertetést és egy pesti lapban megvittam. Megkösztözték, jónak mondták, de ki nem adták. Kérdeztem okát: azt mondták, elvesztették. A dolog gyanúsnak látszott: kézirataim, mert sokszor pótolhatatlan, nem volna szabad elveszíni. Később megtudtam, hogy ciklem elvesztett, mert — a lapnak Csengery nem küldött példányt, és pedig akkor, midőn még b. Siná jótolta a „Budapesti Szemle” kölségét! Mit tartsunk kérem, oly szerkesztő, ki magyar lapot szerkeszt és oly jeles magyar folyóiratot, milyen a „Budapesti Szemle,” nélkülözhetni vél s azt meg nem szerzi?

Ilyen állott, hol most Nepomuki szent János szobra áll, benne az első plébános volt: Krizsnaeózi János, utána névezetű következők: Farkas Mihály, Erdély József, Benedek Ágoston, Pók András, Tóth Tamás, Sándor András, Bodonyi Miklós, Balogh István, Cseh András, Gáspári Ferenc mostani melyen tisztelt lelképásztórukkal együtt 12, mind megannyi apostolok örökbe a város lelke fölött. Az első, ki megkereszteltetett, Juhász Mátyás fia volt a nevezetű Lőrincnek. Legelső esküvő pár volt Kovács István Koczka Iónával. Első temetett el most már oly népes temetőnkbe Czako Istv. 20 éves korában s mindössze, mióta a város áll, egy század óta születtek benne 58,481-s meghaltak 44,285-en.

Vedd kedvesen tisztelt közönség beszédemről ezen kissé eltérő adatokat, szűzföldéről mindenki örömet beszél.

Amint a nép ültve és gazdag kalászt termő hantoknak, gyűlt és sokasodott a város kebelében, lassankint a művelődés és ipar is kezdéni fejledni, s mivel minden Istentől jó kezdeni, első kézmunka volt a templom építése, melynek alapja 1749-ben tetetett le és az építés 9 év alatt végeztetett be. Az ipartól osztályból első voltak a takácsok, kik 1764-ben cébbeli szabadalmat váltottak 5-en s most 78-an bírák azt; ezek példáját követték a csizmadia, szabók, szűcsök és egy szajgyártók, kik 1767-ben a négy külön mesterségre egy céhet alapították, 1778-ban pedig a kovácsok, kerékgyártók, lakatosok, asztalosok nyertek céhszabadalmat. Következ 1779-ik évben nyitattak meg a nemzeti tanodák és a budai tanoda mellett királyi főfelügyelősége által Klór János és Mogyonyi István nevezetűek ki első tanítókká. — 1807-ben pedig a ferenceszállás puszta templom ruinájából rakatott össze a mostani tanodai épület, utána két évvel nyitattott meg a gimnázium, melynek tagjaul nekem is van lenni szerencsém.

Ezek járultak a még akkor fiatal város mű-

vélődése és iparának előmozdítására, valamint a csakhamar bekövetkeztet legutolsó török háború is s a Napoleon alatti hosszas hadviselések, melyek a város kereskedésére szerencsés helyzeténél fogva oly jótékony hatással voltak, hogy ezeknek nem csak egyes családok, de a nép egésze is köszöni vagyoni értéke gyarapultát, és ennyi ténynek kelle összpontosulni, hogy ezen helyen, mely egy század előtt néptelen puszta volt, most 17 ezernyi népességgel erőteljes város álljon.

Most pedig létem hazája! Kis-Kun-Félegyháza! halld meg szíves ohajtásomat, halld meg beszédemet, mely itt egyik hű fiadnak kebeléből foly ki. Légy munkás tehetőség arányában e szép hazának minden ügyében. Adj a ég, hogy ha vések órája kondul, el ne merülj a bűnösökkel tunya álomban, mert kinos álom után az ébredés keserű! Légy niként a sziklaszál erős, rendületlen s fejed fölött koszorút hintve lennebbel az el emésző századok, s mig öök örök álom semmiszednek ezredet, te gyarapodva enerő miatt hű fiaidat örülts ezredéig szép Magyarhon szép mezején édes életednek.

Vegyes.

— A szultán most nagyon haragos, mert kinstarából a többi között 750,000 paszterár csibuk hiányzik. Hát még a többi kincsből? — Bonaparte Jeromos, Vestphalia királya, I. Napoleon legáltalabb testvére Villegenben meghalt.

Molière mint békítő. Nagy sebbel-lábbal jó egyszer Molièrehez az öreg L. Grange, elmondja, hogy a társaság két elsőrangú színésznője kemény perpatvarba cseszkedett s tudja egy mit nem mondatk egymásnak; senki más ki nem békíti őket, mint Molière. „Elnevezek egymást rútnak?” kérde a szingazingó. „Azt nem monda egyik sem!” viszonza a színész meglepetve. „Úgy hát sebjai!” — jegyzé meg Molière mosolygva — úgy könnyen ki fognak békülni. (M. Sz. L.)

Irodalom és művészet.

— Az Egressy Gábor szerkesztette „Magyar Színház Lap” megváltoztatja címét, mert a művészet többi ágát is képviselni fogja, nevezetesen — mint értesültünk — a műegylet közlönye is lesz.

— Megjelent az erdélyi muzeumegylet évkönyvéből az első füzet, magában foglalva az egyület alakító közgyűlésének jegyzőkönyvét.

— Megkapta a balaton-füredi emléket Kistalud Sándor szobor örökítési ünnepélyére. A kegyeletteljes szűzföldi testvérek nevében írta Balogh Alajos, viszhangozta Füred, 1860. nyárelő 11-én.

„Szegedi Híradó” előfizetőinek névjegyzéke.

(Folytatás.)

Helyben előfizetők

nyárhó (július) elejétől télő (december) végéig:

225. Ábrahám József ur.	Ottovay József ur.
Aichner Alajos ur.	Pálffy Sándor ur.
Engelthaler József ur.	Pomázy Antal ur.
Erdőkövy Antal ur.	Privaty Pál ur.
Forster Mátyás ur.	Rákita Alajos ur.
250. Hejdy Ferenc ur.	Rosenbaum Adalbert ur.
Horváth Cyrill főt. ur.	Sz. I. ur arok-utca.
Horváth Ferenc főt. ur.	Szánthó Leander ur.
Horváth Jula uró.	Szokolovics József ur.
Imreclia közszé.	Szűcs Ferenc ur. ügyv.
235. Jeney Károly ur.	Tarasz Rudolf ur.
Karlovsky Vilmos ur.	Tóth Károly ur.
Kerle Antal ur.	Tóth János ur.
Kolb Antal ur.	Várnay Ádám ur.
Kovács Ferenc ur.	Városi Mihály ur.
240. Kovács József ur.	Városi József ur.
Kraus Benis ur.	Vigh József ur.
Magyar János ur.	Wagner Károly ur.
Mellár József ur.	Weber és Schlauch urak.
Nagy Lajos ur. t. eh.	Záslósy János ur.
245. Nagy Nándor ur. c.	

Össze (september) végéig:

265. Bernstein Alfonz ur.	Metykó Károly ur.
Boros Frigyes ur.	275. Müller János ur.
Haner Agoston ur.	Pálffy József ur.
Jordan Gyula ur.	Schnell Samuel ur.
Kamocsay László ur.	Szabó János ur.
270. Korönyi Ábrahám ur.	Törvényszéki inroda.
Kovács József ur. városh.280.	Varga Pál ref. lelk. ur.
Loengfelder Mihály ur. 281.	Veszelinovics Balazs ur.
Mayer Ferdinand ur.	

ÜZLETI HIRNÖK.

○ Szeged. nyárhó 4-én. Repcebén és gypjában folytonosan élénk az üzlet. Körülből 5000 méter búsági repce kelt el 4 ft 80-90 krajvát. A tisztazárja névze labadtabb a hamgattat az utóbb bécsi hírtőljárás folytán, mely alacsonyabb árjegyzékeket eredményezett.

Az aratás már mindenütt megkezdett, most már biztosan jó termésre számíthatunk.

Tengerből néhány ezer mérő 2 ft 25-40 krajvát Horvátország részére eladtott.

A helyből kivitteli gőzmalom körülbelől 2000 méter tisztazúttá tett 3 ft 50-90 krajvát.

Üzleti terményárak: Tisztazuba legjobb 3 ft 88 kr. Közép 3 ft 78 kr. Kétszeres legjobb 3 ft 36 kr. Közép 3 ft 26 kr. Rozs legjobb 2 ft 20 kr. Közép 2 ft 10 kr. Árpa legjobb 1 ft 47 kr. Közép 1 ft 36 kr. Zab legjobb 1 ft 36 kr. Közép 1 ft 16 kr. Törökbuja 2 ft 10 kr. Pászny 2 ft 10 kr. Paprika májzia 12-20 ft.

Szegedi piaci árak: Borsó 2 ft 10 kr. Lenusz 24 kr. Pászny 14 kr. Köles mérője 2 ft 20 kr. Burgonya 1 ft 25 kr. Marhahús fontja 17 kr. Juhhús 16 kr. sertéshús 20 kr. Szalonna májzia 25 ft 60 kr. Zsír itetője 40 kr. Langlét májzia 11 ft. Zomlyeliszit m. 6 ft 95 kr. Kenderház itetője 6 kr. Kukoricahús itetője 4 kr. Árpáradta 2 ite 12 kr. Kőlecsika itetője 14 kr. Rizsaka fontja 24 kr. Faoal fontja 72 kr. Repeceal 28 kr. Lemmagaló 40 kr. Faggyu májzia 20 ft. Faggyu-gyertya öntött fontja 38 kr. marított — kr. Szappan fontja 22 kr. Köröső elő 10 ft 30 kr. Tölgyfa 6 ft 20 kr. Lággya 6 ft 50 kr. Kősen vékja 85 kr. Szék m. u. 1 ft 15 kr. Tavalyi 1 ft 45 kr. Szalma m. 72 kr. Kender m. 20 ft 50 kr.

Pest. nyárhó 4-én. A gabonázlelben tovább ment a hanyatlás. Igen keveset vásárlanak, úgy hogy bajos volna valami meghatározott bejegyzést közlenünk. Kisebb szállít-mány 85 fontos tisztai buza 4 ft 30 krajvát kelt. A repce folyvást keresetű s egy szállítmány Győről 5 ft 75 krajvát kelt el.

A gypjapicie nagyon élénk. A magas árak megmaradtak és megcsillárdult, mert új meg új vevők érkeznek. Utóbbi jelenségnél az ismét elkelő néhány ezer mázsa egy- és kétféle.

Pest. nyárhó 4-én. A pesti gabonacsarnok közgyűlése árjegyzéke: 0 búsági buza (82-84) fontos 4 ft 20 kr., 4 ft 80 kr.; tisztai 0 (81-85) 4 ft 20 — 5 ft — kr.; tisztai új (80-85) 4 ft 20 kr. — 5 29 kr.;

búcsai 0 (81-85) 4 ft 30 kr. — 4 ft 50 kr.; új (83-84) 4 ft 70 kr. — 5 ft 40 kr.; fehérmegyet 0 (81-84) 4 ft 20 kr. — 4 ft 80 kr.; fehérmegyet új (83-84) 4 ft 60 kr. — 5 ft 20 kr.; kétszeres 0 (77-79) 2 ft 80 kr. — 3 ft — kr.; rozs 0 (77-78) 2 ft 60 kr. — 2 ft 70 kr.; új (77-78) 2 ft 55 kr. — 65 kr.; új árpa (70-72) 2 ft 20 kr. — 2 ft 30 kr.; új zab (46-48) 1 ft 35 kr. — 1 ft 40 kr.; tengeri 0 2 ft 60 kr. — 2 ft 80 kr.; új 2 ft 40 kr. — 2 ft 60 kr.; köles 2 ft — kr. — 2 ft 30 kr.; Bab 3 ft 30 kr. — 3 ft 40 kr. Repce 4 ft 30 kr. — 5 ft — kr. Mind bécsi mérőnként és osztrák becsben.

P. N.

Közelekeds.

Indulások a vasutakon.

Szegedről Pestre 1 óra 10 perkor d. u. 2 óra 50 perkor éjél. Temesvárra 1 ó 40 a. reggel, 10 óra 15 p. este. Temesvárról Szegedre 6 ó 40 p. reggel, 11 ó 25 p. este. Szekelről Debrencbe, Miskolcra 10 ó 3 p. reggel. Aradról Pestre 9 óra 51 p. reggel. Pestről Bécsebe 9 óra 12 p. reggel, 9 óra 20 p. este. Bécshől Pestre 6 ó 30 p. reggel, 7 ó 5 p. este.

Érkezések a vasutakon.

Szegedről Temesvárra 6 ó 35 p. este, 1 ó 41 p. éjél. Temesvárról, Szegedről Pestre 8 ó 23 p. reggel, 8 ó 27 p. e. Pestről Ceglédre 8 óra 10 p. reggel, 6 óra 15 p. este. Ceglédről Szegedre 1 óra 10 p. reggel, 9 ó 57 p. e. Pestről Bécsebe 6 óra 1 p. reggel, 5 ó 56 p. déltán. Bécshől Pestre 4 ó 45 p. reggel, 3 ó 15 p. déltán.

Teherszállítási bér:

Vámegyleti mázsinakint (50 bécsi font = 100% vámegyleti fonttal) Pestől Szegedig a 3 osztály szerint 41, 60 80 kr. Pestől Debrencig 58, 81, 113 kr. Pestől Bécsig 63, 90, 124 kr. Pestől Bodenbachig 108, 212, 232 kr. Drezdäig ezenből 1%, Berlinig 14%, Hamburgig 55%, ezüst gram. Általános biztosítási díjml meg fizetendő a feladási vonalon mázsinakint 1/10 kr., a mellékvonalokra névze 1/10 kr., másizpénz közönséges tehernél mázsinakint 1/10 kr. fekéb 1/10 kr. mázsiért és naponkint.

Gőzhajozás.

A Tiszán:

Tokajból Szekelbake minden szombat-on. Szekelből Szegedre „ kedden. Szegedről Títhebe „ pénteken 6 órakor reggel. Títheből Szegedre „ hétfőn. Szegedről Szekelbake „ pénteken. Szekelből Tokajba „ hétfőn.

Bécsi pénzfolyam nyárelő 3-án.

5%, ausztr. értékp.	66 60	Északi vasut . . .	187 60
5%, nemzeti kincse	79 10	Államvasut . . .	259 -
5%, metalliques . .	69 80	Nyug. vasut . . .	192 50
4%, 1/2 metalliques .	62 25	Tiszai	126 -
5%, magy. földt. köt.	72 25	Déli	154 -
1839-i állampapír .	125 -	Parizsi	129 -
1839-i	121 -	Dunagőzhajózás .	445 -
1854-i	15 -	Lloyd'szervevény .	390 -
Comói	15 50	Pestl. lánchíd . . .	185 -
Híttelorsjegy . . .	109 -	Amsterd. 560 holl. ft.	—
40%, dunagöz. sorsj.	100 -	Angsburg 100 f. d. é.	108 50
Budai	37 -	Frankf. 100 f. d. é.	108 70
Hg. Eszterh. . . .	33 50	Hamburg 100 m. b.	96 -
Hg. Salau	40 -	London 10 f. st. . .	126 50
Hg. Pálffy	40 -	Paris 100 frank . .	50 40
Hg. Clary	36 75	Cs. koronás	17 49
Gr. St. Gensiois 40 -	39 -	Cs. arany	6 5
Hg. Windisch. 20 -	23 50	Napoleon	10 30
Gr. Waldstein 20 fős	27 50	Soveraind'or . . .	17 70
Gr. Keglevich 10 -	14 50	Friedrichsd'or . .	—
Nemzeti-bankrész .	843 -	Angol sovereigns .	12 75
Híttelítézt 200 f. ó. é.	187 60	Orosz császári . .	10 40
Al.-ausztr. esc.-bank	571 -	Észtist	126 -

Vizállás.

TISZA SZEGEDNÉL nyárhó 4-én 17' 9" 0" apadt.

Felölő szerkesztő: Kempen Győző.

HIRDETÉSEK.

6029. sz. (86-1) 5416. sz.

Hirdetés.

Szabad kir. Szeged város tanács részéről közzétett tétük nyárhó 1860. évi július hó 6-ik napján déltől 10 órakor a tisztai és marosi halászat 1860-ik évi július hó 15-igig egy évre, a gazdasági hivatalban tartandó árverés után haszonbérbe adati n fog.

Erről a vállalkozni kedvelők elegendő bántalmaztat elátva leendő megjelensére oly megjeléssel hívatnak meg, miszerint a megállapított szerződés feltétele a gazdasági hivatalban időközben is betekintésnek van jog.

Szeged, 1860. évi június 28-án.

A városi tanács által.

Árverési hirdetmény.

A szegedi es. kir. megyei Törvényszék részéről Bárkányi Antal folyamodonas folytán, alperes Sárosi Ferenc nevű ir, bíróság jelölözte 70. szék. 757. sz. a 185 négyzöld öi hátelek — folpers 81 ft tőke megjelensé, ennek 1859. évi martius 1-6-ol járó 45 kamatát, 29 ft 29 kr. követtelt költsége kioldgására jelen Törvényszék iródlójában (megszámlált) leendő harmad ízbeni árverésre határozott folyó évi július 25-ka reggeltől 10 óra, folpers részéről tett és bíróság megállapított feltételek, és azon megjeléssel tétetik ki, hogy ezen határonap s legutóbbi igérőre becsarón alól is le fog tétetni.

Folytatva tehát mindazok, kik a kérdéses háza nyílvánkönyvekbe történő bejegyzésénél fogva magokat jelölöztözt nyerteknek vélik, mi szerent azt az eladás napján beküldeni annál inkább el ne mulasszák, mert az eladás napján a vételárak hírok nélkül leendő fölösztást magunknak fogjak tulajdonítani.

Szeged, június 26-án 1860.

Cs. kir. megyei Törvényszék.

Nyomatott a kiadó-tulajdonos Burger Zsigmond könyvnyomdájában

(87-1)

Egy pékház bérbeadása.

Néhai Ábrahám Pál örökösei tulajdonhoz tartozó Szeged, felsővárosi szűt. György-utca 1083. számú házában, egy napon épít kének és hozzá tartozó szűt-eszközökkel ellátott alkalmas lakás és pince f. évi augusztus hó első napjától kezdve bérbeadandó.

A lakás iránt értekezethet az említett házban.

A kemesse és szűt-eszközök örök áron megváltandók lévén, irántuk értekezethet Stokbauer János pékmesterrel a Raffner-féle házban, a három Korona-utczán.

(88-1)

Egy zongoratanító és szépipró,

ki magyarul és németül tud, oktatást ad lakásán és azon kívül is a zongorajátékokban, hangtanban (Generalbass) és hangszerezésben (Composition) és, valamint a szépirodában is 12 tanóraa fölözta.

Lakik a Szántófele, ezéltől Wagner-házban a Rozáliatérben.